

DE

VERA ECCLESIA HODIERNA

SPIRITUS SANCTI TESTIMONIUM:

Quarti, Quintique Apocalypseos Capitulum Interpretatio Paraphrastica, cum
NOTIS Gual. Garreti, E. A. Pr.

In quibus Ecclesie Anglicanae Reformatae Politia, Cultus, Zelus, Mors, Resurrectio, erga Reges Fides, Regum Hypotyposes, Parliamenti Species, &c. (breviter illa quidem, sed) ad vivum exhibentur.

Pater glorifica nomen tuum, Joan. xii. 28.

Si est ex hominibus consilium, siue opus hoc, dissolvetur: Sin ex Deo est, non poteritis dissolvere, &c. Act. v. 38, 39.

Peregrina quaedam ingeris auribus nostris, volumus ergo scire, quidnam ista sibi velint. Act. xvii. 20.

Londini, Impensis Rob. Clavell; prostant
apud J. Nutt juxta Basilicam Stationa-
riorum, 1698.

614

In Angliam.

A Ngliā Romulidūm terror; Fideiq; renata
Et Decus, & Columen; Deliciæq; Poli.
Quis negat? In promptu est: Sed plenum
Numine vatem

Siquis idem monstret præcinuisse, nefas.
I tamen, in gemina non territus ista, Libelle,
Accendende fero, non periture, foco.
Arguitur, Romæ vel sic contraria, Virgo;
Non patitur laudes turba modesta suas.
Vos tamen in Cœlo posuit Deus; unde soletis
Ter Sanctum purâ cōcelebrare Fide.
Vestrâ ope Fatidici patuere repagula Libri;
Zoâque de vestro, Presbyterique, choro.
Fundite Vos Phialas; En vestrâ vindice dextrâ
Roma ruit. Quidni Vos rediyiva Salem?
Felices, quibus hæc Divina Oracula, donant:
Sed, quod non vultis credere, culpa mea est.
Doctior ergò meam probet Explanatio culpam:
Neu premat, his siquid certius alter habet.
Lux modò prosiliat; partes haud ipse recusem
Obtusi chalybis; Fiat & ille Silex.
Verum ego, non Laudem tueor; pensandus
abundè,

Causa patrocinii si melioris ero.
Talia scribenti si non fers, Zoïle, nostra
Quam tribuant famam tempora; sume tibi.
Res tamen in tuto est, salvâ Pietate, Fidèque:
His, mea terra, vige; res mihi salva satis.

G. G.

PRÆFATIO.

DOCTUM hoc Seculum audit, & ad res peruestigandas natum. Si hoc; en tibi provinciam Seculo dignam. Si illud; Cedo qui illustrissimi, ac verè Divini Vaticanii interpretationem qualemcunq; hanc jure arguat, rectiorem porrigat. Ecclesiæ siquidem Anglicanæ, imò Universæ, res hîc agitur (ni fallor) maxima. Nihilominus in argumento (mirum, quàm) parum gratioſo, obscurus esse, quàm prolixus, malui. Propterea quæ in Specimine meo, ante aliquot annos Anglicè licet edito, in hæc ipsa capita annotaveram priùs; ut & quæ in Decimum nuper Latine, ea huc vix transfero. Paraphrasin tamen do integram: Det Dominus lumen & intelligentiam. Enimvero illud mihi unice in votis est, ut vincat Veritas. Grato enim impetu quodam opprimit renitentem Veritas, & quasi repercussâ mulcet Victoriâ: nimirum (quod & ipsi nuper singulari Numinis indulgentiâ sumus experti.)

P R Æ F A T I O.

Utraque pars; Victor, pariter Victique,
triumphant.

*Vale igitur, Lector Optime; & linguâ,
precibus, benevolenti fave.*

*Fave etiam Tu præcipuè, Qui Throno
insides, & Agne. Tibi enim soli me,
meaque; hæc, & Omnia, (nam & Tui
sumus) Do, Dico, Dedico.*

DE

D E

VERA ECCLESIA HODIERNA

SPIRITUS SANCTI

TESTIMONIUM, &c.

A P O C. IV.

Ver. I.

Posthæc vidi, & ecce Ostium apertum in Cælo, & Vox prima quam audivi, tanquam Tubæ loquentis mecum, dicebat, Ascende huc, & ostendam tibi, quæ oporteat fieri posthæc. PARAPHRASIS. Post fata Ecclesiæ Romanæ, in septem intervalla distributæ, duobus proximè præcedentibus Capitibus præmonstrata, exhibitum est mihi & aliud Visum Spectatu quàm dignissimum; Ostium, scilicet in Regno Angliæ, vero Christi Evangelio à Regina ELIZABETHA patefactum. Simul autem est audita mihi & eadem Vox, quam priùs audiveram,

Cap.

Cap. I. 10. *Vocem dico magnam tanquam tubæ*; quæ & clangorem illum buccinæ referret, quo renunciata primum fuerat Regina; atque etiam vehementem illam cum Papatu contentionem, quâ Reformatores nostri *Voces suas tanquam Tubas attollentes*, *Esai. LVIII. 1.* Ecclesiam recens velut natam vindicârunt. Vox autem illa in hæc me ferè verba alloquuta est: *Ascende huc*, (melior enim, atque adeò superiore, jam in loco sunt Veritatis testes, quàm olim sub Papisticâ tyrannide,) & ostendam tibi Reformatæ apud Anglos Ecclesiæ typum: ex quâ cognoscas cæteras, ex eisdem corruptelis nuper eluctatas; & Romanæ, tepidæ quidem illi jam olim factæ (quàmque idcirco, ut nauseosam, planè respuit Dominus, Cap. III. 16.) substitutas. NOTÆ. Pono tantum in præsentī, postuloque ut mihi concedatur (probaturo posthac, favente Deo; perpetuamq; & perspicuam, ab ipsis Christianismi primordiis ad hæc usque tempora Oraculorum seriem deducturo) Septem Epistolas esse Prophetiam, de Ecclesiæ Romanæ Statu, usque ad Ecclesiam Anglicanam per Elizabetham reformatam, in septem intervalla distributæ. Quorum 1. Ad Persecutionem Neronianam

nam porrigitur. 2. Ad Constantinum Imperatorem. 3. Ad Leonem Magnum, Pontificem. 4. Ad Bonifacium III. primum illum Romæ Episcopum Pseudœcumenicum. 5. Ad Leonem Isaurum Imperatorem, à Pontifice Romano excommunicatum. 6. Ad Sophistas Scholasticos. 7. Ad Ecclesiæ Anglicanæ Reformationem, c. iv. descriptam. Quibus positis, Quarti Capituli cum prioribus cohærentia oppidò manifesta est. Nam cùm, in Intervallo à postremo proximo, promiserat Dominus Veritatis suæ Testibus, *Ostium apertum, quod nemo possit claudere*, Cap. III. 8. Cùmque in ipso ultimo, *Ecce*, inquit, *Sto ad Ostium, & pulso; Siquis audierit vocem meam, & Ostium aperuerit, ingrediar ad eum*: Quid aliud sit, quàm *Ostium* illud Reformationis, Cap. IV. 1. à Jacobo nuper, qui, ut scimus, miserè cupivit claudere, frustra omnino attentatum? Deinde, cùm ob Ecclesiæ Romanæ tepiditatem, ex insipidis illis, & futilibus Scholarum ventilationibus ortam, minatur Dominus se eam *ex ore suo evomiturum*: Annon id re præstat, Cap. IV. in vicem substituendo Anglicanam; & pro *septem Candelabris*, Cap. I. 20. *Septem Lampadas igneas ardentes*, (i. e. pro Ecclesiâ illâ tepidâ factâ zelo

zelo accensam) &c. Cap. IV. 5? Denique cum in ipso Epistolarum fine, Victori pollicetur Christus, *daturum ei se sedere secum in Throno suo*, &c. Statim verò, Cap. IV. exhibeat *Thronum in Cælo positum, & quendam Throno insidentem*: An dubium cuiquam esse potest, hunc Victorem esse illum, cui Sponsoris fides esset liberanda? Sequelæ igitur horum capitum ratio, genuina satis est, & luculenta. Quod autem Epistolæ sint Prophetia, multis argumentis probare nititur doctissimus *Hen. Morus*, in Tractatu de septem Ecclesiis; ad quem Lectorem remitto. Cæterum de Ecclesiæ in septem intervalla distributione, huic Vaticinio perquam familiari, videsis *My Essay upon the IVth and Vth Chapp. Pag. 5. at the end.* Item *Notas meas in septem illa Tonitrua*, Cap. 10. Porro de Elizabethâ cum clangore *Tubæ* renunciâtâ Reginâ, vide *Sir Rich. Baker's Chron.* imo. *Eliz.* Hic etiam animadvertendum, Testes Veritatis per Epistolas, veluti in Terris militare: Quarto verò Capite repræsentari ut Victores, & quasi in Cælo triumphantes; & mercedem, quæ in singularum Epistolarum calce sanctissimè pacta ipsis fuerat, reportantes; Temporalem scilicet mercedem in hoc mystico Cælo, Æternæ in vero arrhabonem.

Ver. 2.

Ver. 2. *Statim igitur fui correptus in spiritu: & ecce, Thronus positus erat in Cælo: & quidam Throno insidebat.* PAR. Statim igitur, his auditis, illis mihi interesse rebus, & temporibus, de quibus Vox me admonuerat, visus sum. Tum sic disposito miranda quædam se aperuit rerum facies: nimirum Solium Sessore auctum Regio, vices in terris summi ipsius Regis obtinente, collocatum.

Ver. 3. *Porro qui sedebat, aspectu similis erat lapidi Jaspidi, & Sardio: & in circuitu Throni erat Iris, aspectu similis Smaragdo.* PAR. Quinetiam Visibilis iste, Throno insidens, Deus, Regina quum esset, pretiosis ex more lapidibus præfulgebat. Speciatim verò Jaspide, (ob Domini Templum dilecti) Benjaminis; & (Immortalitate donati) Reubenis Sardio. Notantibus hisce Gemmis, dilectam Deo pariter Reginam, ob Ecclesiam repurgatam jam, & stabilitam; Thronumq; ipsius capropter in æternum duraturum. Ostensus est etiam mihi *Parliamenti* ejus Reformati typus; (qui, dum Regina Ornatissimum Confessum divinæ veritatis collustrat radiis, *Iridis* benè de Papismi in posterum Diluvio ominantis, speciem præbuit:) in quibus, utpote venerandâ Epi-
B
scoporum,

scoporum autoritate (in præfenti Reformationis negotio maximè conspicuâ) munitis, Leviticæ dicatus tribui, coloris autem vegetâ viriditate coruscantis, præminabat *Smaragdus*. NOTÆ. De lapidibus pretiosis, ad singulas tribus pertinentibus, vide *Hen. Ainsworth, upon Exod. XXVIII. 17, 18, &c.* Templum Domini in tribu Benjamin extructum, *Deut. XXXIII. 12.* Et sicut Reuben Jacobi primogenitus; sic Rex Angliæ *Primogenitus Ecclesiæ* dici solet, ob primum Regum Christianorum *Lucium* nostrum. Vide *Present State of Engl. Part II. Cap. II.* Peculiaris denique Reubenis Benedictio est illa, *Deut. XXXIII. 6. Vivat, nec moriatur Reuben.* Huc igitur spectat, quòd Deo hîc assimilantur Reges nostri, non quâ Potenti, Justo, Veraci, Miti, &c. sed quâ *Viventi in æternum*, *Cap. IV. 9, 10. V. 14.* Hinc enim colligitur, Reubenis Benedictionem illam (*Vivat, nec moriatur*) ad Thronum Angliæ pertinere. Quòd autem *Rex Angliæ non moritur*, tritus est apud nos, ex jure municipali petitus sermo. Quo de adi *Present State of Engl. Par. II. Cap. II.* Confirmat autem, idque sensu multo augustiore, Spiritus Propheticus. Innuitur præterea Reubenis Benedictione, insignis illa Reformatorem

formatorum doctrina, nempe Justificatio peccatorum per fidem in Messiam; (quæ & *Justificatio Vitæ* (sive, Vivifica) dicitur, *Rom. V. 18.*) nimirum ob commissum Reubenis, & Execrationi paternæ, & Legis, per Christum satisfactum esse. De *Iride*, vide *Essay. p. 5. item Not. in Cap. X. 1.*

Ver. 4. *Et in circuitu Throni, throni viginti quatuor: & super thronos vidi viginti quatuor Presbyteros sedentes, amictos vestibus albis; & habentes super capita sua coronas aureas.* PAR. Frequenti præterea gravissimorum, & doctrinâ verè Apostolicâ illustrium virorum cingebatur *SYNODO* Regina, in quâ resplenduerunt & *Presbyteri*; qui Romanæ dominationi fortiter obnixi, gloriosam de Papisimo reportaverant victoriam. NOTÆ. Quoniam Episcopi, ut in V. 6. videbimus, exhibentur tanquam duodecim Patriarchæ; idcirco Presbyteri, ex singulis Diocesisibus ad Convocationem coeuntes bini, binique hîc ut cæterorum *Repræsentativi* numerati, dicuntur fuisse *Viginti quatuor*. Numerus autem *Duodenarius* est Mysticus; ad Puritatem Apostolicam designandam frequentissimè usurpatus; *Cap. VII. 5, 6, 7, 8. XII. 1. XXI. 12, 14, 21. XXII. 2.* Testes jam non amplius *Saccis amicti*, sed

induti *albis vestibus*, & *Coronis aureis*, in signum *Victoriæ*. Confer Cap. II. 10. III. 11. III. 4, 5. cum XI. 3. De binis Cleri per singulas Diœceses **Representati-
bis**, sive Procuratoribus, in Parlamento etiam olim adhiberi solitis, vide *Present State of Engl. Par.* II Cap. XIV.

Ver. 5. *Prodibant autem è Throno fulgura, & tonitrua, & voces; & septem Lampades igneæ ardentes ante Thronum, quæ sunt septem Spiritus Dei.* PAR. Ex augustis igitur hisce Comitibus, hunc in modum ordinatis, prodibant *Leges, & Decreta*, ad Ecclesiam constituendam, bonisque institutis temperandam. Nimirum hi (præcipuè verò is, qui Dei vice Thronum occupat) Ecclesiæ sunt Nutritii; assiduè in illius curam incumbentes; & Ministros ejus, *ardentia illa, & lucentia lumina* (ingenti scilicet Evangelicæ Veritatis Zelo jam accensos) fixis, & intentis oculis prosequentes. NOTÆ. *Fulgura, & tonitrua, & voces*, sunt Legum Sym-
bola, adversus Papicolas latarum. Alluditur autem ad Legem in monte Sinai promulgatam *Exod.* XIX. 22. Sic igitur Parliamentum est Nubes, in quâ Iris [vide in Cap. X. 1.] & unde Leges, ut Fulgura, evibrantur. Ex divinâ interpretatione
Septem

Septem Stellarum, & totidem Candelabrorum, Cap. I. 20. conficitur analogicè, Septem hasce *Lampadas* esse pariter *Septem Ecclesias* (i. e. *Ecclesiam in Septem Intervalla divisam*) & *Septem earum Ignes, sive Flammas, esse Ecclesiarum Spiritus*, ut hîc vocantur; sive *Angelos*, pro ut illic audiunt, i. e. *Ministros*.

Ver. 6. *Erat etiam ante Thronum, Mare Vitreum, simile Crystallo: & in medio Throni, & in circuitu Throni, quatuor Animalia plena oculis antè, & retrò. PAR.* Sed nec iisdem his minòri erat curæ *Populus*, ipsorum fidei & tutelæ concreditus: *Populus*, inquam, ut à Romanis Superstitionibus apprimè immunis, sic partium studio, proh dolor! haud minùs infamis. Quòd autem ad *Episcopos*, ab omni parte *Speculatoribus, & Vigilibus* instructos, attinet, hi non solùm ad publicas *Throno* insidentis deliberationes, tanquam extrinsecum ejus *Præsidium*, cum cæteris *Parliamenti* membris, evocantur; verùm etiam propugnandi intus *Throni* horum quidam curam sibi demandatam habent, ad *Secretiora Regum* nostrorum consilia admissi. *NOTA. Populi Bestiæ obtemperantes, sunt Mare Aquæum, Apoc. XVII. 15. Nostri autem*
Vitreum

Vitreum. Cogit enim planè Analogia, ut *Mare* hoc *Vitreum* de Populo interpretemur: Quatuor hæc Animalia sunt quatuor illa Israëlitis insignia. De quibus vide Medum in locum; vel, si mavis, Hammondum. In Ecclesiâ verò Christianâ, cui hîc attribuuntur, necessariò ad Apostolos referenda sunt. Ac proinde, in Ecclesiâ Anglicanâ, ad Apostolorum Successores Episcopos. Ad singula autem Animalia cum ternæ pertinerent Tribus, quatuor illa Animalia duodecim omnino tribus exhaustisse constat; [consule *Num. II.*] Episcopi igitur nostri ab Apostolis ducentes originem, eorum pariter hîc insiguntur & numero, & nomine. Apostoli enim rectè appellantur Ζῶα (*ἀπὸ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς*) à verbo Vitæ, quod ab illis exhibetur. Juxta illud Apostoli nostri, Apocalypseως ministri, 1 *Joh. I. 1, 2, &c.* ubi munus suum (i. e. Apostolicum) describens, *Annunciamus vobis* (inquit) *τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον*, vitam illam æternam, quæ erat apud Patrem, & patefacta est nobis. Apostolorum autem, Reique Christianæ Judæiformis (ut ita dicam) descriptio, Apocalypsi frequentissima. Cæterum quòd quatuor ista Animalia duodecim tribubus Israëlitis (uti diximus,

&c

& negari nullo pacto potest) infervientia, ad *quatuor* solummodò Apostolos, exclusis cæteris, refert Doctissimus Hammondus in locum; Causæ id ipsius, non Judicio, imputandum. Quod idem etiam est dicendum de ipsius interpretatione Cap. II. 9. *Novi blasphemiam eorum, qui dicunt se Judæos esse, & non sunt, sed Synagoga Satanae.* Rejectâ enim Judæorum natione, *Judæus* (vir bonus) stylo Apostolico *Christianus* est. Sic enim Paulus, *Rom. II. Non ille Judæus, qui in propatulo est.* Et, *Circumcisio in spiritu est, non literâ.* Et, *NOS sumus CIRCUMCISIO,* *Phil. III. 3.* Judæi igitur, in Apocalypsi, pro Christianis habentur: itémque res, ritúsque omnes Synagogæ, velut succus ex radice, ad Ecclesiam, eorum oleæ insitam, *Rom. XI. 17, &c.* analogicè traducenda sunt. Proinde Quatuor ista Animalia, juxta quæ castramentatæ sunt duodecim tribus Israëliticæ, Quid aliud sint, quàm Ecclesiæ Christianæ, à duodecim Apostolis oriundæ, paritérque sub eorum, Successorúmque vexillis militantis, typus & figura. Quocirca in Ecclesiâ Anglicanâ (verarum omnium, horum temporum, personam hîc gerente) quin per *Animalia* Cætus noster universus, sub Episcopis

piscopis (numero duodeno, h. e.) Apostolicis, tanquam Tribuum nostrarum Patribus, & Antesignanis, ordinatus denotetur, nulli, ut arbitror, dubium esse potest.

¶ Porro de Positurâ Animalium *in medio throni*, & *in circuitu throni* (ejus significatione in Paraphrasi indicatâ) nihil restat, nisi ut moneamus, alludi eâ ad situm Levitici chori circa Atrium Tabernaculi. Quod, cum figurâ esset Parallelogrammâ, alterâ parte longius, extrâ ab Oriente, versus Judah, Issachar, Zabulon, positi erant Moses, Aaron, & Sacerdotes; à Meridie, versus Reuben, Simeon, Gad, Levitæ Kohathenses; ab Occidente, versus Ephraim, Manassén, Benjamin Levitæ Gershonenses; ab Aquilone, versus Dan, Aser, Naphthali, Levitæ Merarienses. Adeò ut quæque staret turba, & *in circuitu Atrii*, sive extra Atrium; & *in medio Atrii* (h. e. in medio laterum ad singulos pertinentium. Verbi gratiâ, Moses, Aaron, & Sacerdotes, in medio lateris Orientalis; & sic de cæteris.) Videatur autem Divinus ille Artifex Spiritus, hâc specie disposuisse Episcopos, quò agnoscant Reges, in Præsidium throni à Deo constitutos, nec sine funesto omine à folio Caroli primi sejunctos. [De situ Levitarum]

Levitarum circa Tabernaculum vide Ainsworth upon Num. II.] Postremò Oculi Animalium, Ministros, & Officiales esse, quis dubitat? Sic enim Oculi Agni sunt Spiritus, i. e. Angeli, vel Ministri ejus, Cap. V. 6. Sed nec abludit etiam consuetudo nostra; quibus Decanus est alter Episcopi Oculus; Alter, Archidiaconus. [*Vide Present State of Engl. Part II. Cap. X.*] Si igitur hoc in numero habendi sint (quidni autem habentur?) Episcoporum Curati (ut vocamur) i. e. Parochi; & Oeconomi, sive Ecclesiarum Guardiani: quorum quidem illi, tanquam Oculi anteriores, de futuris Dei judiciis fidei commissos præmonent; hi autem, velut retrò positi, præterita indicant (delicta scilicet, & malè per Parœcias habentia, ad Episcopos deferentes) annon Episcopi probè erunt Oculis referti? Episcopis autem, utpote ab inspiciendo, lustrando, speculando dictis, quàm bellè ista congruit Oculorum abundantia!

Ver. 7. *Animal autem primum erat simile Leoni: & secundum Animal, simile Vitulo; & tertium Animal habens faciem velut Homo; & quartum Animal*
C
simile

simile Aquilæ volanti. P A R. Hujus autem mihi exhibitus præclari ordinis typus, erant quatuor Picturæ, quæ & olim fuerant duodecim tribuum Israëliticarum insignia. Quarum prima erat Leonis; secunda, Vituli; tertia, Faciei humanæ; quarta, Aquilæ volantis. Iisdem igitur hisce figuris Novus iste Populus Israëlis mihi adumbratus est. NOTÆ. De Animalibus, vide *Medum* in locum; & *Hammondum*. Item, *Ainsworth upon Num.* II. 2. Picturas autem fuisse vel hoc indicio fuerit, quòd primum, secundum, quartum, non dicantur Leo, Vitulus, Aquila volans; sed Leoni, Vitulo, Aquilæ volanti *similia*. Non erant igitur Vera Animalia, sed eorum tantum *Similitudines*, sive Figuræ. Prout etiam apertè dicuntur, *Ezek.* I. 5. *Similitudo* autem cujusvis rei est Simulacrum, vel Effigies, *Exod.* XX. 4. *Deut.* IV. 16, 17, 18, 23, 25. V. 8. Cui accedit, quòd Tertium Animal ne simile quidem perhibeatur Homini, nisi tantum Facie tenus; *habebat enim Faciem velut Homo*, & præterea nihil. Quid igitur aliud sit, quàm Imago Vultûs Humani? Manifestum autem est, Anima-
lia

lia ista (quicquid demum fuerint) pro Ecclesiâ Christianâ hoc loco poni; imò, pro Præfectis Ecclesiæ. Quod quidem ex eo satis innuitur, quòd indefinenter laudes Dei celebrent, *Ver. 8.* quod tot Oculis instructi, *Ver. 6, 8.* quòd Presbyterorum Choro in peragendis sacris præeant, *Ver. 9, 10.* quòd alios ad *videndum*, sive prophetandum, accersant, *Cap. VI. 1, 3, 5, 7.* quòd denique Angelis Phialæis (i. e. Ecclesiæ Reformatæ Ministris) in perniciem Bestiæ (i. e. ut conversi vivant, qui à Veritate ad Idololatriam deflexerunt) *Phialas aureas* tradant, *plenas iræ Dei* in impœnitentes, *Cap. XV. 7.* Fit autem hoc ab Episcopis tradentibus in eorum manus sacrosancta Biblia, qui initiantur Sacris.

Ver. 8. Et quatuor Animalia singula per se habebant Alas senas in circuitu, & intus plena erant Oculis; die ac nocte sine intermissione dicentia, Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Omnipotens, qui erat, & est, & venturus est. PAR. Porro singuli Episcopi singulis usi sunt *Cancellariis, & Archidiaconis*, quorum operâ externa conficiunt negotia, bîsque in anno Diœceses suas visitando pervolitant:

Nec non & alios habuerunt, ut *Decanos, Præbendarios, &c.* per singulas Ecclesias Cathedrales, ad Domestica (ut ita dicam) obeunda munia, secum comorantes. Præsertim verò ad fundendas (non Sanctis nunc, vel Angelis, uti olim mos inveteraverat; sed) Sanctissimæ, & Individuæ tantum Trinitati, manè ac vesperi, sine intermissione preces, juxta fixam & solennem formulam, Doxologiâ isthâc, *duodecies de die* [sic Baxterus, & fratres, queruli: *In their Account of the proceedings of the Commissioners for the Review of the Common-Prayer-Book, pag. 14.*] ingeminatâ, cum primis notabilem, *GLORIA PATRI, & FILIO, & SPIRITUI SANCTO: SICUT ERAT IN PRINCIPIO, NUNC EST, & SEMPER ERIT, IN SECU LA SECU LORUM. AMEN.* NOTÆ. Alas *Archidiaconis, & Cancellariis* adjudicandas censeo: nec immeritò. Sicut enim Romanæ Alæ sunt duo Imperia [quo de vide Medum, Morumque in Cap. XII. 14.] sic cuilibet Episcopo duæ sunt curiæ; quarum alterius judicio præsidet Cancellarius, alterius Archidiaconus. Decani,

cani, & Capituli Curia, privata cùm sit, huc non pertinet: qui sunt (uti diximus) Episcoporum Oculi interiores. Quòd autem singula Animalia sortiuntur Alas *Senas*, eodem illud redit, ac si cuique Episcopo Archidiaconus, & Cancellarius assignaretur; h. e. quatuor Animalibus, sive duodecem Episcopis, viginti quatuor Alæ. Nec verò *plures* esse uni Episcopo causetur quisquam Archidiaconos. Nam pro more hujus Vaticanii, *plures* Archidiaconi conficiant Alam *unicam*. Sic nimirum plures Consules constituunt unum Bestiæ caput; plures Decemviri, unum, &c. *Cap. XVII.* Eodem enim officio plures conveniunt. Et, ut illud etiam notem, quod luce clarius est, Solenne scilicet Epiphonema illud iisdem hisce verbis perpetuò per Evangelia conceptum, Qui, vel Siquis [habet *ures* ad audiendum, audiat:] *Mat. XI. 15. XIII. 43. Mar. IV. 23. VII. 16. Luk. VIII. 8. XIV. 35.* ad genium Apocalypseos accommodatum, perpetuò sic sonare deprehenditur, Qui, vel, Siquis [habet *aurem*, audiat.] *Aures*, in plurali, per Evangelia: *Aurem*, in singulari, per Apocalypsin. *Hemopaxiam*

paciam vocat Morus, Prophetis usitatissimam : Denique Deus, ut dicitur, *Exod.* XV. 1. *Sanctitate gloriosus* est.

V. 9. *Καὶ ἕταν δόξουν*, *Et quum* (vel, quoties) *tribuent Animalia illa gloriam, & honorem, & gratiarum actionem, ei qui Throno insidet, illi, inquam, vivent in Secula Seculorum.* P A R. De Precibus verò extraordinariis ; Exempli causâ, In solenni illâ, de Ecclesiâ ad hunc modum per Elizabetham Reformatâ, Gratiarum actione, duodecimo Reginae anno primùm quidem adhibendâ, ad finem autem Regni ejus continuandâ ; Stata Præsules præbunt verba, quibus æterno Deo, in ancillâ suâ glorioso, Ecclesiæ salus accepta referatur. NOTÆ. Formularum per occasionem compositarum hæc instantia est. Cæterum Throni Sessor (Synecdochicè) nunc quidem Deus est ; nunc Dei Vicarius, vel Deus in Vicario, vel per Vicarium, prout sensus postulaverit. *Sedet enim, ut Victor, cum Christo, in throno ejus : ut & ipse Victor Christus Sedet cum Patre suo, in Throno ejus : juxta promissum, Cap. III. 21. Sic etiam, Cap. XVII. 14. Hi cum Agno* (i. e. Ecclesiâ ; vel, Christo

Christo in Ecclesiâ) *pugnabunt*; & *Agnus* (i. e. Christus in Ecclesiâ; vel, per Ecclesiam; vel etiam Ecclesia ipsa) *eos vincet*: quoniam *Agnus* (Christus ipse) *est Dominus Dominorum, & Rex Regum, &c.* consimili planè ratione *Filius hominis* Cap. I. descriptus, est & Ecclesia, V. 15, 16. & Christus ipse, V. 17, 18. Pari etiam modo exponitur *Angelus Ecclesiæ*, nunc *Præses*, nunc Ecclesia; *Vedefis in Cap. X. 1.* Hic igitur, nimirum Cap. IV. 9. *Throni Sessor* est Deus ipse, in *Reginâ*, sive per *Reginam*, clarus & illustris redditus; cui quidem solennes aguntur gratiæ de Ecclesiâ per *Reginam* *Reformatâ*.

Ver. 10. *Προκύπτει, Procidet viginti quatuor Presbyteri ante illum insidentem Throno, & adorabunt illum Viventem in secula seculorum, & abjicient coronas suas ante Thronum, dicentes. P A R.* Deinde Presbyteri ad se transmissâ formulâ, cum summâ devotione animi, & Numinis reverentiâ, æterno soli Deo universam facinoris hujusce gloriam tribuent, eam à se in totum removentes, ipsismet expressi exempli verbis, huc spectantibus.

Ver.

Ver. II. *Dignus es, Domine, qui accipias Gloriam, & Honorem, & Virtutem, quia Tu creâsti τὰ πάντα hæc omnia, & propter voluntatem tuam sunt, & creata sunt.* P A R. Dignum est, Domine, ut

Facti hujus præclari gloriam in solidum Tibi imputemus : quia licèt ancillæ tuæ Reginae operam adhibere dignatus sis, ex Te tamen solo est, quòd tam feliciter processerit : per Te nimirum in hunc statum primitus redintegrati, per Te unicum in eodem permanemus. Et sic

in cæteris : Episcopi præscribunt preces, quas sequantur Presbyteri. Atque hæc hactenus de Politiâ, & Cultûs Divini ratione apud Ecclesiam Reformatam obtinente. N O T Æ. Reformationem Pro-

phetis esse Novam quandam *Creationem*, quis nescit? Item voces illas κτίζειν, κτίσις, κτίσμα, ad Politicas constitutiones sæpius referri satis constat. Sic enim

Paulus, *Eph. II. 5. ἵνα τὸς δύο κτίσῃ εἰς ἓνα καὶ ὅν ἀνθρώπων.* Sic, *V. 10. Αὐτὸς ὃς ἐσμεν ποίημα, κτιζόμενοι ἐν Χειρὶ.*

Sic etiam Petrus; *Subjecti estote cuiusvis humanæ κτίσει, 1 Ep. II. 13.* Item, *Col. I. 23.*

Evangelium prædicatum ἐν πάσῃ κτίσει in omni natione, quæ sub cælo est. Porro,

Rom.

Rom. VIII. 19, 20, 21, 22. Κτίσις usur-
 pari videtur pro Romano Imperio, Ido-
 lorum quidem cultui tunc emancipato;
libertatem verò *Filiorum Dei* (quibus
 palàm ver. 23. opponitur illud toties re-
 petitum Κτίσις) occulto quodam instinctu
 anhelanti. Denique, quod *Mat.* XXVIII.
 19. dicitur, *Profecti docete omnes gentes*;
 id, *Mar.* XVI. 5. sic habet, Profecti præ-
 dicare Evangelium πάση τῇ κτίσει (toti
 Imperio; vel potius) omni Genti. Τα
 πάντα expono, acsi esset ταῦτα πάντα.
 Ea enim est Articuli præpositivi vis, *Joh.*
 XI. 51, 52. 2 *Cor.* ver. 4. multisque aliis
 in locis, in Specimine meo supradictò
 cnumeratis, pag. 6.

A P O C. V.

Ver. I. **E***T* vidi in dextrâ ejus qui
 insidebat Throno, Librum
 scriptum intus, & à tergo, obsignatum
 Sigillis septem. PAR. Accedo jam ad
 eorum erga sacram Scripturam Zelum:
 cujus Exemplum mihi, utpote Prophetæ,
 in parte quâdam Apocalypseos monstra-
 D tum

tum est. Vidi siquidem in dextrâ Sef-
feris Throni (vero enim is erat nomine
DEFENSOR FIDEI) inter alios Sa-
cræ Scripturæ libros, partem illam Apo-
calypsis, quæ *septem Sigillis* obsignari
dicitur; duplici conspicuam sensu; al-
tero, involuto; altero, manifesto.

Ver. 2. *Et vidi Angelum fortem, præ-
dicantem voce magnâ, Quis est dignus, qui
aperiat Librum, & solvat ejus sigilla.*

P A R. Et vidi J A C O B U M I. Eliza-
bethæ Successorem, eousque de Mysteriis
hisce sollicitum, ut, quasi oblitus Throni,
in arenam, tanquam Ecclesiæ *Angelus*,
vel Theologus, descenderet. *Fortis* au-
tem erat ille *Angelus* quidem, triplicique
Diademate jam insignis. Is igitur, quum
ex Apocalypsi, atque adeò ex illâ ejusdem
parte, quæ maximè propriè *Liber sigil-
latus* audit, Papam esse Antichristum ob-
nixè satis, ardentèrque contendisset, Li-
bellum suum, (quò latiùs, acriùsque fer-
mo penetraret) *Monarchis omnibus; Li-
beris Principibus, Ordinibùsque*, definite
nuncupavit. Hoc autem Zelo suo, &
συνταβάσει, illud saltem Deo Gloriæ, &
Ecclesiæ Emolumentum attulit, ut alia u-
bique gentium præclara ingenia, ad eo-
rundem

rundem Myſteriorum inveſtigationem ſuâ authoritate concitaret. Quod idem etiam conſulto fecit. NOTÆ. Vide *His Majesty's Apology for the Oath of Allegiance*, pag. 4. *I thought it not comely*, &c. Nomen meum, inquit, utpote Regis, edictiſque atque imperiis ex vocatione jubentis, Scholaſticis affigere Diſputationibus, parum decorum mihi arbitratus ſum. Deinde, pag. 84, 5, 6, 7, 8, &c. Illud unum optârim, inquit, ut ſicui libuerit meam de Antichriſto conjecturam reſutare, *aliâ ipſe Apocalypſeos explicandæ rationem ſuppeditet*, &c. Deinde "Αγγελος, quater omnino per Apocalypſin memoratus, perpetuò Rex eſt. Hic Jacobus I. Cap. X. 1. Elizabetha; XVIII. 2. Carolus II. Ver. 21. Gulielmus III.

Ver. 3. *Nemo autem poterat, neque in Cælo, neque in terrâ, neque ſubter terram, aperire Librum, neque eum inſpicere.* PAR. Sed nemo omnium, neque in Eccleſiâ Anglicanâ, vel ullâ aliâ Reformatâ, neque in Eccleſiâ Romanâ, Terreſtri jamdudum factâ [vide *my Treatiſe on Apoc.* XVII, XII, & XIII. pag. 17. 1, 2. Item *Notas in Cap. X.* 2.] neque apud Antipodas, coloniis noſtris nuper auctos,

Americanos, qui omninò librum illum legitimè explicare poterat, est repertus.

Ver. 4. *Flebam igitur ego multum, quod nemo dignus inventus esset, qui aperiret, & legeret Librum, nec qui eum inspiceret.* P A R. Quod quidem bonos quosdam viros, reconditæ hujusce Philosophiæ candidatos, durante Jacobi regno, impensè habuit sollicitos.

Ver. 5. *Tum unus ex Presbyteris dicit mihi, Ne flecto: Ecce vicit Leo ille ex tribu Juda, stirps Davidis, ut aperiat librum, & solvat ejus Sigilla.* P A R. Tandem verò sub initium regnantis CAROLI I. Ecclesiæ illius, quæ ob fidelitatem erga Reges (sicut olim *tribus Juda*, 4 Reg. XX. 2. 2 Reg. II. 4. XV. 3. 3 Reg. XII. 16.) principatum obtinet, summi à Christo Moderatoris, quique etiam tunc temporis Caroli II. Davidis nostri, pater erat, Anno scil. 1632. prodeunt in lucem, Christi beneficio, *Josephi Medi* Ecclesiæ ejusdem *Presbyteri* Commentationes in Apocalypsin; quarum præcipua laus est, in libro illo mystico patefacto, & elucidato.

Ver. 6. *Et aspexi, & ecce, in medio Throni, & quatuor Animalium, & in me-*
dio

*dio Presbyterorum, Agnus stans (ὡς ἐσφαγ-
 μέν) quasi qui mactatus fuisset, habens
 cornua septem, & Oculos septem, qui sunt
 septem Spiritus Dei (τὰ ἀπεταλμένα)
 qui missi fuerant in omnem terram. PAR.*
 Deinde, haud multis interjectis annis,
 mactatus est (tanquam Agnus ille) Ca-
 rolus I. pulso Filio, & Ecclesiâ dirutâ,
 A. D. 1648. mirandâ verò Dei provi-
 dentiâ capeffit denuò Remp. stipatus pri-
 stinâ Hierarchiâ CAROLUS II. ab exilio
 redux, & veluti à mactatione redivivus,
 Anno 1660. & Ecclesiæ Ministris, qui
 Persecutione illâ dissipati fuerant, jura
 sua, sedes, & honores, integrè, & cum
 sænore restituit. NOTÆ. Cornua,
 Regnum; Spiritus, Angeli (sive, Mini-
 stri) Ecclesiæ; per septem Lampadas
 Cap. IV. 5. designati; mobiles illas qui-
 dem, ut Candelabra, Cap. II. 5. nunc
 verò tanquam ipsi Agni Oculi exhiben-
 tur, nullâ vi posthac, ut videtur, eru-
 endi. Fama etiam est, Carolum II. suo
 more (i. e. Stantis gestu; quo Agnus
 pariter hîc repræsentatur; res non in-
 digna prorsus observatu) Legatis audi-
 entiam præbere solitum.

Ver. 7. *Is venit, & accepit librum ex Dextrâ ejus, qui Throno infidebat.*

P A R. Venit igitur Carolus II. & ab iis, qui tunc rerum potiebantur, recepit potestatem Regiam; ad quam peculiari quodam jure pertinet (sicut antè dictum est) tueri Sacræ Scripturæ fidem.

N O T Æ. Dextrâ tueri Sacram Scripturam planè Regium est: exponere verò, ad Sacerdotes spectat. Cæterùm quoniam indicare voluit Spiritus Propheticus, peculiari privilegio fore, ut Ecclesia Anglicana Librum sigillatum aperiret; idcirco de hoc solo Libro, per Synecdochen partis, hîc fit mentio. Hinc igitur, Quo in pretio apud Deum sint ingenuæ hujus Vaticinii explanationes, sepositis præjudiciis pii & cordati facilè intelligant.

Ver. 8. *Quùmque accepisset librum, quatuor illa Animalia, & viginti quatuor Presbyteri, ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, & phialas aureas plenas suffituum, quæ sunt Preces Sanctorum.*

P A R. Quod cùm fecisset, Episcopi, & Presbyteri, Organis jam de integro (cithararum Davidicarum vicem præstantibus) ad canendos Deo hymnos; Librisque

brisque Precum (quas vulgò vocant) Communium instructi, magnâ cum Christi Domini, & Vicarii ejus Caroli, reverentiâ; intimoque, ut par erat, Beneficii ipsius sensu: NOTÆ. *Phialas* intelligo Libros: ut *Phialas aureas, plenas iræ Dei*, Cap. XV. 7. *Sacra Biblia*. Sic, *Poculum aureum, plenum abominatationibus* Cap. XVII. 4. *Missale Romanum*; piis Precibus Aureum, admistis Superstitionibus abominandum. Cui quidem opponuntur hæ *Phialæ aureæ, plenæ, suffituum, quæ sunt Preces Sanctorum*; h. e. Libri Precum Communium. Non vestro autem sensu Κολῶν, O nimium Cathari!

V. 9. *Et cecinerunt Canticum Novum, dicentes, Dignus es, qui accipias Librum, & aperias ejus sigilla; quoniam mactatus es, & redemisti nos Deo per sanguinem tuum, ex omni tribu, & linguâ, & gente, & natione.* PAR. Ad concinnandam & fundendam Christo, flagitante palam temporis ratione, Novam gratulationis Formulam se accingunt, in hanc sententiam; Quanquam conformes aliquatenus facti tuis pro Ecclesiâ perpe-
 tionibus, ad exterminium, & Mortem usque,
 nos,

nos, cum Rege nostro, fuimus afflicti; pretium tamen ob peccata nostra nos tulisse, indignos vel minimâ ex commiserationibus tuis, Summe Rerum Domine, ac Moderator Christe, supplices agnoscimus. Tuo igitur solius merito Potestatem hanc, cum Regiam, tum Sacerdotalem, postliminiò restitutam nobis, gratâ mente profitemur. Tu Novam hanc per Carolum Redemptionem, sicut olim Creationem nobis per Elizabetham, perfecisti; quotquot ex nobis Crucis tuæ societate dignatus fueras, Tuo favore recolligimur.

Ver. 10. *Et fecisti nos Deo nostro Reges, & Sacerdotes; & regnabimus super terram.* PAR. Quòd denique in hunc eximium tum Civilis, tum Ecclesiasticæ dignitatis gradum, ad concelebrandas Dei laudes, nos de integro erexeris, Tuæ in solidum gratiæ ac benevolentiae acceptum referimus. Sed nec hoc Soli Nos, pusillus grex, agnoscimus; sed & olim Gentes, quæ nunc Papæ parent, ad Te conversæ, & pars Nostrum factæ, Eandem illam Tuam erga nos Clementiam, uno nobiscum ore, prædicabunt. NOTÆ. *Sed & olim Gentes, &c.* Indicatum hoc per

per illa verba Hymni, pro [*Venite, Exultemus*] positi: *Propterea* (inquiunt Reverendi primæ Formulæ autores; neque enim vox illa *Propterea* in Psalmo legitur) id est, quòd Carolum resitueris, *laudabunt te omnes Reges terræ, Domine; quoniam audiverunt voces oris tui* (præteritum pro futuro, ex more Hebræorum. Sensus autem est, Postquam auscultaverint sermonibus tuis, rejectis Papæ placitis.) *Imò in viis Domini* (h. e. Evangelicam nobiscum amplexi veritatem) *cantabunt, Magnam esse Gloriam Domini.* Quod cùm factum fuerit (faciendum autem Ecclesia prædixit nostra) tum demum *Regnabimus super terram*, i. e. ubi nunc habet Terrestris illa Ecclesia. Duos autem illos Psal. CXXXVIII. versiculos, peculiari quodam Spiritus Prophetici afflatu, huic rei accommodatos, quis non crediderit? Denique, Cùm Rex ut Deus, Regni Proceres ut *Reges* repræsentari, quid mirum?

Ver. II. *Et aspexi, & audiui, in circuitu Throni, & Animalium, & Presbyterorum, vocem Angelorum multorum, & erat numerus eorum millies centies mille, & decies centies mille.* PAR. Postea

E

per

per occasionem quorundam ad Oxoniense Parliamentum res novas molientium, detectæque paulò post cujusdam Conjunctionis, permagna hominum, Regis & Ecclesiæ partibus faventium, multitudo, undique ad compellendum Regem delegata, confluisse mihi visa est; quúmque Rex ut Deus, & ut Christus ejus repræsentaretur, innumeræ illius Angelorum turbæ hi præbebant speciem, Deo in cælis ministrantium.

Ver. 12. *Dicentes voce magnâ, Dignus est Agnus ille, qui mactatus fuit, qui accipiat virtutem, & divitias, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem.* PAR. Hâc igitur applicatione, nuperarum memores calamitatum, palàm omnibus testatam fecerunt suam, erga Regem & Ecclesiam, fidelitatem & benevolentiam: prudenti rerum administrationi plaudentes; seque, & fortunas suas ultrò ad tuendam eam largientes; Regique demum, & Religioni patriæ (O præclara Capita!) quam se ex animo colere, & admirari profitentur, omnia à Deo fausta & propitia comprecantes.

Ver.

Ver. 13. *Sed & omnem Creaturam* (πᾶν κτίσμα, totum quaquà patet Imperium; vide suprà in Cap. IV. 11.) *quæ in Cælo est, & quæ super terram, & sub terrâ, & in mari, & quæ in eis sunt omnia, audiui dicentia, Sessori throni, & Agno, Benedictio, & honor, & gloria, & robur, in secula seculorum.* PAR. Carolo II. cujus in perspectâ fide semper acquievit Ecclesia, successit JACOBUS II. frater, Pontificius; ac proinde ab Ecclesiâ Anglicanâ segregatus. Hunc igitur, quâ metu, quâ spe moti, supplices accedunt omne genus subditi; Protestantes, Papicolæ, Schismatici, Americani, & tractantes nautica; *Sessori throni omnes, Agno quoque plurimi* (nam Rex, & Ecclesia nunc diversi) *benè in perpetuum precantes, operam etiam ad id suam, sicut antè Carolo ab Angelis (i. e. à solis Protestantibus) factum fuerat, pollicentes.*

Ver. 14. *Quatuor autem Animalia dicebant Amen. Et viginti quatuor Presbyteri ceciderunt in facies suas, & adorârunt eum qui vivit in secula seculorum.* PAR. In his autem, maximè omnium memorabile accidit, quod septem illis

✕ Episcopis factum est, qui suo & cætero-
 rum nomine Jacobum, de non recitando
 per Ecclesias Religionis laxantē fræna e-
 dicto Regio, adierunt. Episcopis enim,
 voto cū exciderent, atque insuper à
 Rege duriusculè tractarentur, Divino se
 arbitrio permittentibus; audire sibi vi-
 sus est Rex dicentem eorum aliquem,
 Fiat voluntas Domini. Quid ais? igitur,
 interroganti Regi, responsum est,
 Fiat voluntas Dei. Atqui idem ego, in-
 quit Rex, aio. Tum verò unâ omnes
 acclamârunt voce Episcopi, *AMEN*;
Fiat Voluntas Dei; Fiat Voluntas Domi-
ni. Causâ igitur utrinque pariter per-
 sanctè sic ad Deum rejectâ, paulo pòst
 tempore Jacobo (ex peculiari, ut cre-
 dibile est, Divini ipsius Numinis arbi-
 tratu) sufficitur *GULIELMUS* III.
 ✕ Cui etiam, cū ex novo more, undique
 applicaretur; tum id imprimis, Quòd,
 sub ipsum statim Regni sui ingressum, à
 Clero Londinensi (universi nomine) sa-
 lutatus fuerit, observatu dignum est.
 Hi enim summâ cum propensione ani-
 mi Regem certatim adeunt, de inspera-
 tis rerum successibus Ipsi, sibique gratu-
 lantes; Solii Anglicani Æternum Sessio-
 rem

rem invisibilem venerantes, qui (per visibilem Gulielmum) Monarchiam, & Ecclesiam, ereptam modò Papæ faucibus, præstitisset incolumem; & suppliciter tum Deo, tum Regi, ereptæ curam commendantes. Quibus quidem cùm annuerit Rex Pientissimus, quid restat nobis, quos illâ suâ Clementiâ in tantum sit demeritus, nisi ut Danielici obsequii verbis, Ipsi vicissim apprecemur, *Æternùm vivat*; æternùm regnet. NOTÆ. *His enim, voto cùm exciderent, &c.* Narrata mihi hæc fuerunt à Dom. Morley, Wintoniensi tunc Præbendario, & Rectore de *Bishops-Waltham* (nunc Macarità) Anno Dom. 1688. statim ut sunt transacta; qui quidem se à Reverendo admodum in Christo Patre ac Domino (ex septem illis modò memoratis Episcopis uno) Domino Thomâ Wellensi, accepisse dixit. Ego verò, gnarus quorsum pertinerent, veluti ab ore Morleii, nullâ interpositâ morâ, quâ potui fide optimâ descripsi. Humanissimè igitur fecerit, qui me lapsum admonuerit. Cæterùm Divino quodam artificio sic disponitur ~~istud~~ *Amen*, tanquam si superioribus accineretur Eulogiis.

giis. Illud nimirum indicante Spiritu, Vocem in hoc Populi, esse Vocem Dei; faciendūque ex votis suprà nuncupatis, Regi & Ecclesiæ Anglicanæ. Denique inter illum, *qui Throno insidet, & qui vivit in secula seculorum*, illud interesse observandum est, Quòd cū quivis, Summā potestate præditus, *insidere Throno* dicatur; non nisi qui Religioni lege stabilitæ faveat, *Viventi in secula seculorum* comparetur: sicut videre est ex Cap. IV. 9, 10. V. 1, 7, 13, 14. Solium occupârit quidem, immaturè deturbandus denuò, vel Sectarius, vel Papicola: sed Soli, ut videtur, in æternum victuri, in æternum possidebunt Thronum Orthodoxi. Atque hæc hæctenus de quinto Capite.

Sexti mens, ut & Octavi, & Noni, ex Medo, Moróque (partem maximam) petenda. Septimum illi vix, aut ne vix quidem, affecuti sunt. Eorum defectus diligentius notare constitui, ubi tria prima Capita (quæ nunc mihi in manibus sunt) aspirante Divinæ Benedictiōnis gratiâ, omnium omnino indignissimus elucidavero.

Aspexi,

*Aspexi, & ecce Apertum est Templum
tabernaculi TESTIMONII in Cælo.*
Apoc. XV. 5.

Qui nocet, noceat adhuc; & qui sordidus est, sordescat adhuc: & qui Justus est, justificetur adhuc; & sanctus sanctificetur adhuc. Apoc. XXII. 11.

F I N I S.

SOLI TRINUNI GLORIA,

BOOKS Printed for, and Sold
by R. Clavell, at the Peacock in
St. Paul's Church-yard. Also by
J. Nutt, near Stationer's Hall.

A Discourse concerning Antichrist; Grounded upon Rev. XVII. and from thence proceeding to a particular Explication of the XIIth and XIIIth Chpters. Price bound, 3 Shillings.

An Essay upon the IVth and Vth Chapters of the Revelation, &c. Together with A Resolution of three Questions, premi'd as a
foun-

Books sold by R. Clavell.

foundation for the Interpreting of the Fourth and Fifth Chapters of the *Revelation*; wherein is shewed, in Answer to the late Dr. *Hen. More*: I. That the IVth and Vth Chapters are properly a *Prophecy*. II. That by the *Throne* there, is meant a Throne on Earth, and not in Heaven. III. That by *Opening* the Book is meant Explaining it. Price stich'd, 8 d.

De Verâ Ecclesiâ hodiernâ Spiritûs Sancti Testimonium: Sive, *Apoc. Caput Quartum, Quintum, Decimum, Interpretatio Luculenta, Nova*. Price stich'd, 6 d. All by *Wal. Garrett*, Rector of *Everly*, sometime Fellow of *Trinity College* in *Cambridge*.

6 JY 55

FINIS.

ERRATA.

Page 11. line 21. lege *castramenta*. p. 21. l. 14. leg. *V. 4.*

h
e-
n.
rs
e
d
k

i
i,
t.
t.
-

7